

Župni list



MOB. ŽUPNIK:
Pregrada 091/381- 6210

**Rkt. Župe
Uznesenja BDM
Pregrada
BR.:298/2019
20.1.2019.**



MOB. ŽUPNIK:
Kostel 099/414-1929

DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu: U ono vrijeme: Bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: »Vina nemaju.« Kaže joj Isus: »Zeno, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!« Nato će njegova mati poslužiteljima: A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: »Napunite posude vodom!« I napune ih do vrha. Tada im reče: »Zagrabite sada i nosite ravnatelj stola.« Oni odnesu. Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je znale su sluge koje zagradiše vodu ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: »Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.« Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana. **Riječ Gospodnja.**

Uz Evanđelje:

Eto i nas na svadbi u Kani Galilejskoj. To će reći da je Božji dar kad se veselimo i kad svetkujemo. To će reći da je Gospodin naš sustolnik kada se okupimo i blagujemo u miru i veselju. To će reći da nas Gospodin blagoslivlja kada se rađujemo običnim, malim, ovozemnim radostima. Sve je to od Boga! Međutim, i nama Marija veli: „Sto god vam rekne, učinite!“ A to će reći da nam je činiti sve što nam Gospodin veli, makar nam izgledalo i nepotrebno, i ludo i nemoguće i strašno. Kada nam Gospodin rekne da oprostimo – a to nam uvijek govori! – onda nam je oprostiti, ma kako nam to izgledalo ludo i nemoguće. Kada nam npr. Gospodin veli da uzmemo svoj križ i idemo za njim, onda to trebamo činiti s vjerom i nadom, jer je vjeran onaj koji nas poziva. Kada nam Gospodin Isus veli da ne živi čovjek samo do kruha, onda ćemo znati uvijek staviti na prvo mjesto kraljevstvo nebesko i njegovu pravednost, ne dopuštajući da nas na zlo navedu zamamnosti i dobra ovoga svijeta. Jer, mi molimo za svagdanji kruh, ali prvenstveno gladujemo za kruhom nebeskim, onim koji nam daje vječni život. Što nam god Gospodin kaže, mi ćemo učiniti. Pa makar ne vidjeli i ne razumjeli. Pa makar nam se činilo da nas drugi smatraju ludim. Pa makar nam se činilo da nema smisla. Pa makar nam se učinilo nemogućim i uzaludnim. Vršit ćemo njegovu volju. Unatoč svemu. Današnji se evanđeoski odlomak zaključuje riječima: Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. Važno je to zapaziti. Početak Isusova javnog djelovanja vezan je uz jednu veselu svadbu, uz jelo i piće, uz pjesmu i ples, a zapravo uz puno Isusove ljubavi, dobrote i ljudske susretljivosti. Prvo Isusovo čudo bilo je na svadbi. Bilo je to „luksuzno“ čudo. Što iz toga možemo vidjeti? Prvo, kako već spomenusmo, blagoslovljen je svaki Božji dar koji sa zahvalnošću uzimamo, kao što je ovo svadbeno veselje. Drugo, Isus posvećuje ženidbu i potvrđuje onaj prvi blagoslov izrečen nad prvim ljudima. U Starom zavjetu je dosta česta slika svadbe i ljubavi muža i žene kojima se želi pokazati kako Bog ljubi svoj narod. Zbirku svadbenih i ljubavnih pjesama, Pjesmu nad pjesmama u Svetom pismu židovska tradicija i kršćanska predaja smatraju slikom kako Bog ljubi svoj narod, a Krist Crkvu. Konačno, euharistiju nazivamo „svadbenom gozdom Jaganjčevom“. Temelj, dakle, Božjeg blagoslova nad čovjekom jest bračna i obiteljska zajednica. Zato smo mi kao kršćani pozvani čuvati svetost i naših brakova i naše obitelji. Pozvani smo sve činiti da naše obitelji budu temeljem Crkve i društva, pa ako hoćemo, i temeljem duhovne obnove našega naroda i cijeloga svijeta.

Sv. Franjo Saleški rodio se godine 1567. u plemićkom dvorcu svojih roditelja u Savoju. Kako je imao postati baštinik velikoga imanja te vladati kao mali knez, roditelji su se pobrinuli da ga za to odgoje i pripreme. Nakon svršenih srednjih nauka u isusovačkom kolegiju upisao se kao student prava na Sveučilište u Padovi. U tim godinama studija proživljavao je u duši strašnu tjeskobu. Razmišljajući o tada veoma raširenom kalvinskome nauku prema kojoj je Bog već unaprijed jedne predodredio za nebo, a druge za pakao, teško se mučio. Iako se čuvao svih grijeha i lakomislenosti studentskoga života, ipak se bojao da nije on u broju onih koji su predodređeni za pakao. Bio je to put njegova duhovnog očišćenja, kojim ga je Bog pripremio za velike milosti. Primajući svete sakramente i štujući Presvetu Djevicu napokon je došao do nutarnjeg mira i pouzdanja u Božju dobrotu koja ne želi čovjekovu propast već spasenje. Franjin otac je maštao o njemu kao svome nasljedniku, a on nenadano izjavi da želi postati svećenik. Ispočetka se tome žestoko usprotivi, ali kad je vidio da sin ostaje uporan, pomiri se s njegovim izborom. Sin je na nj imao prirodno neotuđivo pravo i drukčije nije smjelo ni biti. Franjo je završio i teološke studije pa je zaređen za svećenika. Unatoč nježnoj tjelesnoj konstrukciji javio se za dušobrižnika pokrajine Chablais, južno od Ženevskog jezera, koja je bila u rukama kalvina, prema katoličkoj vjeri tada posve nesnošljivih. Svojom hrabrošću mnogoput je bio u pravoj životnoj opasnosti, svojom blagošću, sposobnošću uvjeravanja, a osobito živom i jakom vjerom uspio je 70.000 duša privesti natrag katoličkoj vjeri. Bio je to izvanredan uspjeh, a za ona teška vremena gotovo nevjerovatno. Izišavši na glas kao izvanredan dušobrižnik što je bilo prirodnije nego da postane i biskup. I doista ga je papa imenovao ženevskim biskupom. Kao biskup radio je nesmanjenim žarom te skupa sa sv. Franciskom de Chantal osnovao novi ženski red Sestara od pohoda. Za svećenike je osnovao Družbu oblata, koja i danas postoji i djeluje. Razvio je i izvanrednu spisateljsku djelatnost jer je imao dara za pisanje, pa njegova djela postadoše baština čitavoga kršćanstva. Umro je razmjerno mlad g. 1622. u 55. godini života. U svojim propovijedima, pismima, a nadalje u knjigama Filotea i Theotimus pokazao je genijalnu dušobrižničku sposobnost. Bio je odgojitelj koji je odgajao osobno, tj. svakoga prema njegovu značaju, a ne prema jednom te istom kalupu. Znao je dobro da ima raznih vrsta pobožnosti, da u nebo vode mnogi putovi i da su sredstva za postignuće savršenosti najrazličitija. Tu je stvarnost ovako izrazio: "Pobožnost se mora očitovati na različit način: drukčije kod čovjeka na visokom položaju a drukčije kod nadničara, drukčije kod kneza, drukčije kod podanika, drukčije kod djevojke, a opet drukčije kod žene ili udovice. Bilo bi neprikladno da jedan biskup živi kao pustinjač, da plemići žive kao kapucini koji se moraju odricati vremenitih dobara, ili ako bi jedan trgovac čitav dan htio provoditi u crkvi." Prema Sv. Franji Saleškom prava pobožnost mora biti moguća na svakom mjestu, položaju, zvanju, poslu, samo mu uvijek mora biti primjerena i prilagođena. To je, doista, velika životna mudrost! Toliko ima vrsta svetosti koliko ima svetaca, jer je svaki svetac svoj, izvoran, i tako to treba biti. Bog u svom vrtu nije htio imati ni dva jednaka cvijeta, već da svaki cvijet ima svoj originalni sjaj i ljepotu. Stara je kršćanska nauka da se čovjek može spasiti i posvetiti u svakom staležu, ali je u srednjem vijeku monaški i redovnički ideal bio tako naglašen da se mogao steći dojam: prava se savršenost može postići jedino u samostanu. To je shvaćanje svojim spisima koji su se širili po čitavom kršćanstvu sv. Franjo Saleški razbio. Svetost nije nikakva prećpa samo malog broja izabranika, koji iz svijeta pobjeغوše u samostane, već cilj svih kršćana bez razlike. Baš kao da čitamo V. poglavlje Konstitucije o Crkvi II. vatikanskog sabora. I zato je sv. Franjo Saleški bio moderan i suvremen ne samo za svoje već i za sva kasnija vremena. Još jedna izvanredna vrlina resi nauku sv. Franje Saleškoga: ljudskost i širina srca. S pravom stoga piše J. Chapman:



"Nauka je sv. Ivana od Križa stroga, a sv. Franjo Saleški uči posve isto samo na vedriji način." Sv. Franjo Saleški nije oduzeo nijednu crtu od svega onoga što Krist od nas u Evanđelju traži, a ipak je sve to prožeto takvom ljudskošću da se čovjek samo divi. I tu je opet moderan, jer je odlično uočio da je Evanđelje radosna poruka, koja čovjeka oslobađa i uzdiže. Za njezino ostvarenje nije potrebno ostaviti svijet i poći u samostan. Ona se može ostvarivati i u svijetu i u vremenitim poslovima. Sv. Franjo Saleški je učitelj koji pobožnost unosi u svijet i svijet u nju. Najraširenije djelo Sv. Franje Saleškoga Filotea bilo je za ono doba tako novo, nečuveno, da su ga neki uski duhovi počeli strašno napadati. No, istina sadržana u njemu brzo je pobijedila, počela se čitati i širiti. Dok se Toma Kempenac sa svojim Nasljeduj Krista obraćao u prvom redu samostancima, sv. Franjo Saleški sa svojom Filoteom obraća se izričito onima koji su u svijetu, u obiteljima, u jurnjavi poslova i života i zbog toga misle da svetost nije za njih. Da, potrebna je neka samoća da se čovjek može sabrati, lakše moliti, ali ona je moguća i u svijetu. Čovjek mora stvoriti samoću u duši i usred najveće zaposlenosti da bi svoje srce podigao k Bogu. O tome svetac piše ovako: "I kad bi se nalazio usred jedne ljudske vreve, opet bih mogao biti sam sa svojim Bogom." Pobožnost u svijetu, koja je mnogo teža nego bijeg iz svijeta, postala je po sv. Franji Saleškom novi ideal - zapravo stari, ali koji je tijekom vremena, na žalost, pao u zaborav. Zato i njegovi duhovni spisi označuju jedno novo razdoblje puno obećanja. Velik utjecaj duhovne nauke Sv. Franje Saleškoga očituje se, možda, ponajviše u povijesnoj činjenici da je njegovo djelo Filotea doživjelo više od tisuću izdanja. Već je godine 1656. bilo prevedeno na 17 jezika. Danas jedva da u Europi ima jezika koji ne bi imao u svome duhovnom blagu i Filoteu. Knjigu Theotimus ili Raspravu o Božjoj ljubavi smatra velik poznavalac duhovne literature Henry Bremond jednom od najljepših knjiga XVII. stoljeća. Obje knjige dostupne su nam, Bogu hvala, i u hrvatskom prijevodu, kao i brojna svećeva pisma. Nije čudo što ga je Crkva zbog njegovih djela proglasila učiteljem i zaštitnikom katoličkih pisaca i novinara. U Uvodu Fulotee stoji: "Ako te svjetovnjaci pitaju zašto se tako često pričešćuješ, reci ćeš im da to činiš zato da bi naučila ljubiti Boga i očistiti se od svih svojih nedostataka te našla potporu u patnjama i svim slabostima." Kad su nekog dječaku htjeli odgoditi prvu svetu Pričest radi nedovoljno godina rekao je: "Velika je pogreška dugo odgađati to dobro u vrijeme kad djeca od deset godina mogu bolje rasuđivati od nas kad smo imali petnaest." Isto tako je Sveti Franjo tvrdio: "Samo jedna dobra Pričest sposobna je i dostatna da nas učini svetima i savršenima." Savjetovao je: "Često se pričesti pobožna dušo, i što češće možeš, da budeš prisiljena u ovom Božanskom Sakramentu mirisati i blagovati ljepotu, dobrotu i samu čistoću, i tako postaneš sva lijepa, dobra i čista....Dvije vrsti ljudi moraju se često pričestivati: savršeni i nesavršeni. Savršeni zato, da takvi ostanu, a nesavršeni da se usavrše. Jaki da ne oslabe, a slabi da ojačaju. Zdravi da ne obole, a bolesni da ozdrave. I ti, baš zato, jer si tako nesavršen, tako slab i bolestan trebaš da što češće primaš Onoga, koji je savršenstvo, jakost i zdravlje."

Obraćenje svetog Pavla

25. siječnja Crkva slavi Obraćenje svetog Pavla, blagdan preko kojega nam posebno želi pred oči staviti životni put Apostola pogana, onoga koji je od progonitelja Crkve postao njezin najsnažniji branitelj i pronositelj Radosne vijesti. Rođen je u Tarzu u Ciliciji početkom 1. st., u židovskoj obitelji čiji su članovi imali pravo rimskih građana, a što im je omogućavalo znatno lakši život u svim područjima u odnosu na sve one koji to pravo nisu imali. Završio je visoke škole, helenističke i židovske, a pripadao je farizejskoj sljedbi, odnosno onima koji su se strogo pridržavali Zakona, obržavajući 613 različitih propisa. Kao takav, progonio je i prvu Crkvu, vjerujući kako na takav način potpuno izvršava Božju volju i židovski Zakon.



Prema Novom zavjetu, haljine svetog Stjepana, prvoga mučenika Crkve, odložili su upravo do Pavlovih nogu, što znači da je i on podržavao Stjepanovo ubojstvo. Idući za Damask, da bi progonio kršćane, oko 30. god., na ulazu u grad doživljava svoje obraćenje, i to tako što je začuo glas s neba koji ga je upitao: "Savle, Savle, zašto me progoniš?" Pao je s konja i privremeno fizički oslijepio, ali je taj događaj postao njegovo duhovno obraćenje u kojemu je u punom smislu riječi progledao. Dobio je novo ime – Pavao – koje upravo to označava: potpunu promjenu cjelokupna njegova bića. Od tada se pridružio kršćanskoj zajednici, ali nije odmah počeo i naviještati Božju riječ, nego je, ponizno slušajući što mu određuju kršćanski prvaci, radio više godina kao šatorar u svom rodnom Tarzu, a tek potom je bio pozvan da zauzeto i otvoreno radi na širenju kraljevstva Božjeg. Osnovao je više crkvenih zajednica, poduzeo je tri misijska putovanja, proživio je različite nedaće i poniženja, ali ništa ga nije moglo spriječiti u vršenju poziva koji je dobio pred Damaskom. Naprotiv, o njegovoj čvrstoj vjeri, ustrajnosti i ljubavi za Krista posebno svjedoče njegove poslanice, u kojima se ne susteže hvaliti, bodriti i poticati kršćanske zajednice kojima je pisao, ali isto tako se ne ustručava kritizirati svakoga onoga tko je kritiku zaslužio. Promjena načina razmišljanja koju je doživio u svom obraćenju, neprestano ga je vodila da čini sve što je moguće da Crkva bude što svetija i bez mane. U tome je uzor svakom čovjeku koji shvati vrijednost Radosne vijesti, koja nas treba tjerati na propovijedanje i u zgodno i u nezgodno vrijeme.

Molitva u Ekumenskoj osmini

Bože, naš Oče, oprosti nam zbog naše čežnje za moću i oslobodi nas od napasti da tlačimo druge. Svojim Svetim Duhom zajedništva, pomozi nam živjeti u solidarnosti sa svojim bližnjima, da bismo tako sa tvojim Sinom Isusom sudjelovali u ostvarenju tvoga obećanja slobode od siromaštva i tlačenja. To te molimo u njegovo ime. Amen.

Bože pravde, daruj nam mudrost da razlikujemo ispravno od pogrešnoga.

Neka naša srca budu vođena iskrenošću i naše usne neka govore istinu.

Đaj nam hrabrost biti iskreni i kada drugi idu protiv nas.

Čuvaj nas od širenja prijetvornosti; učini nas, umjesto toga, oruđima jedinstva i mira, da širimo Radosnu vijest svim ljudima.

To molimo u ime tvoga Sina, Isusa Krista. Amen.

ŽUPNI SUSRETI:

Četvrtak, 19:00—proba mješ. zbora

Petak, 19:00—susret mladih

Subota, 11:00—proba dječjeg zbora

Subota, 19:00—proba zbora mladih

PON 21.1.	Sv. Agneza	18:00	Stjepan Novačko * Željko, ob. Brezak, Rozi Koščak * Pokojni iz ob. Javornik, +Ignac i Cecilija Horvat * Štefica Barić gd.
UTO 22.1.	Sv. Vinko	18:00	Ivan, Štefanija Vdović * Marijan Golubić
SRI 23.1.	Ema, Vjera	18:00	Marija Sinković * Cvjeta, Julijus, Antonija Leskovar, Ivica Grilec
ČET 24.1.	<u>Sv. Franjo Saleški</u>	17:30 18:00	KLANJANJE ob. Klanšek * Andrija, Ljubica, August Leskovar * Franjo Halamić, Martin Špoljar gd. * Juraj Podolšak
PET 25.1.	<u>Obraćenje sv. Pavla</u>	18:00	Slavko, ob. Špoljar * Vikica Horvat * Mirko Ružak, Dragutin, Terezija Šoštarić, Rudolf Vdović * Barica Vdović Dabo
SUB 26.1.	Sv. Timotej i Tit	18:00	Ana Koprivnjak
NED TREĆA	Župna crkva	7:30 8:00	POBOŽNOST SVETE KRUNICE Franjo Burić * Štefanija Vukmanić
NED. KROZ GOD	Mala Erpenja	9:30	Milka, Branko, ob. Golubić
	Župna crkva	10:30 11:00	POBOŽNOST SVETE KRUNICE ZA SVE ŽIVE I POKOJNE ŽUPLJANE
27.1.	Župna crkva	18:00	Terezija, Stjepan, Milan, Barica Iljaš * Ignac, Ankica, Željko Hižman, Biserka Marlot, Marija, Josip, Olga Surić

***POKOPANI U NAŠOJ ŽUPI:**

Vika (Vikica) Horvat r. Filipčić: rođ.17.12.1930. u Pavlovcu, stan: Lj.Gaja 26 (Pregrada), +Ivan—suprug. Umrla 15.1.2019., pokopana 17.1.2019. u Pregradi. Kćerima Branki i Božici te ostaloj obitelji izražavam sućut. **Pokoj vječni daruj joj Gospodine, a za sve dobro što je za ovozemaljskog života činila nagradi je u Vječnosti.**

***PRVA PRIČEST I SVETA POTVRDA U NAŠOJ ŽUPI:**

Prema odluci Nadbiskupskog duhovnog stola podjela svete Potvrde u našoj župi bit će u subotu 1. lipnja 2019., a sakramenta Prve svete Pričesti u nedjelju 19. svibnja 2019.

Župni vjeronauk počinje od ovog tjedna prema redovitom rasporedu (PRVOPRIČESNICI—utorkom u 16:00h i subotom u 8:30h; KRIZMANICI—utorkom u 17:00h i subotom u 9:30h).

***ZAPOČELA MOLITVENA OSMINA ZA JEDINSTVO KRŠĆANA:**

Od 18. do 25. siječnja održava se u sjevernom dijelu zemljine hemisfere tjedan molitve za jedinstvo kršćana. Za počeo ga je godine 1907. Pavao Wattson, tada još član i službenik Episkopalne crkve u Americi, i nazvao ga "Molitvena osmina za sjedinjenje", i obavljao ga u tjednu između tadašnjega blagdana Katedre sv. Petra u Rimu i Obraćnja sv. Pavla. Od Watsonova doba su se shvaćanja o radu za jedinstvo promijenila, pa je tako i Svjetska molitvena osmina poprimila nove naglaske. Najmjerodavniji nam je dokument o toj stvari *Dekret o ekumenizmu* 2. vatikanskog sabora. On u 8. broju kaže: "Obraćenje srca i svetost života, zajedno s privatnim i javnim molitvama za jedinstvo kršćana, valja smatrati kao dušom svega ekumenskog gibanja i mogu se s pravom nazvati duhovnim ekumenizmom. Te zajedničke molitve su bez dvojbe vrlo uspješno sredstvo da izmole milost jedinstva, one su izvorno očitovanje veza kojima su katolici još povezani s rastavljenom braćom; "jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam ja među njima". Svaki svjestan katolik nastojat će bar molitvom sudjelovati u ekumenskom radu Crkve. Tjedan molitve posebna je prilika za to, jer u njemu sudjeluju milijuni kršćana svih vjeroispovijesti.

Molitvu možete pronaći na prvoj stranici listića.

Hodočasničko putovanje u kuću susreta "Tabor" u Samoboru:

Društvo „Hrvatska žena“- Hum na Sutli, Pregrada, Desinić, organizira hodočasničko putovanje, dana 26.01.2019.godine/subota, u pohode kući susreta Tabor u Samoboru. Cijeli seminar duhovne obnove traje od 24.-27.siječnja 2019. – Tema: „Meni je živjeti Krist“. Polazak je u 7,00 sati, s parkirališta ispred crkve u Pregradi, a povratak prema planu oko 24,00 sata istoga dana, na parkiralište s kojeg smo i krenuli.

Za hodočašće, se možete prijaviti slijedećim osobama:

Sabina Čuček, mob. 098 9717213,
Vič. Ivan Mikec, mob. 091 3816210,
Vič. Ivan Zovko, mob. 099 4141929.